

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicție etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 264 Pres ex 1930.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul drept credincios al
Eparhiei ortodox-române a Caransebeșului.

Blubitului Cler și Popor credincios, Cluj

*Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru
Iisus Christos!*

„Astăzi Christos în Vitleem să
naște din Fecioară; astăzi Cel fără
de început se începe, și Cuvântul să
intrupează...”

(Lăudăciuni)

Atunci, când protopărinții noștri Adam și Eva ademeniți de diavolul, care li-s'a arătat în chipul șerpelui, mâncând din pomul oprit au călcat porunca lui Dumnezeu, și călcând porunca s'au văzut goi și rușinați, atotputernicul și preabunul Dumnezeu, pe lângă pedeapsa cu izgonirea din rai și supunerea lor morții, li-a promis un Mântuitoriu, care va zdrobi capul șerpelui. Răzimați pe această promisiune atât Adam cât și urmașii lui, omenimea, era în așteptarea acestui Mântuitoriu. În decursul veacurilor Dumnezeu prin proorcii Săi a descoperit și timpul și locul nașterii Mântuitorului, ba și aceea, că Mântuitoriu, Care va veni, e Fiul Său.

Sosind timpul prevestit, s'a născut în peștera Vitleemului Mântuitoriu promis, Cel așteptat de veacuri cu multă căldură și nerăbdare, Iisus Christos, Fiul lui Dumnezeu. Atunci s'a săvârșit minunea întrupării lui Dumnezeu, minune necuprinsă de mărginita minte omenească. Persoana a doaua a sfintei Treimi, Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul cel vecinic și fără de început să naște, ia firea omenească. „Eară când a venit plinirea vremii a trimis Dumnezeu pe Fiul Său, cel născut din mure”,¹⁾ spune sfântul Apostol Pavel Galatenilor; deasemenea și învățacelui său Timoteiu învățându-l îi spune „Dumnezeu s'a arătat în trup”²⁾. Prin această minune a întrupării Fiului lui Dumnezeu să pune în lucrare „Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută”,³⁾ planul mântuirii omenimei de sub greutatea păcatului strămoșesc, trimiterea Mântuitorului făgăduit strămoșilor noștri. O! minune necu-

1) Ap. Pavel, Galateni c. 4, v. 4.

2) Ap. Pavel, I. Timoteiu, c. 3, v. 16.

3) Tropariul Născătoarei (Bogorodicina) gl. 4.

prinsă de mintea omenească! Mântuitoriul, Christos, se naște în peșteră; Cel fără de început, Cel vecinic, Cel peste toate timpurile, Dumnezeu Cel necuprins născându-se află loc, se cuprinde de ieslea din peștere, ia început în timp, ca om asemenea nouă, căci Cuvântul să întrupează.

Această minune, ce s'a întâmplat înainte cu 1930 de ani o sărbăm astăzi, și deaceea și cântă Biserica: „Astăzi Christos în Vitteem se naște din Fecioară; astăzi Cel fără de început se începe și Cuvântul să întrupează...⁴⁾ Și pentru ce a făcut Dumnezeu această minune? Pentru că, după ce a vorbit oamenilor prin bărbați aleși, prin prooroci, să li vorbească, să-i învețe prin însuș Fiul Său, Care apoi prin moartea pe Cruce, prin însuș sângele Său să spele păcatul strămoșesc și să ne deschidă porțile cerești. „In felurite chipuri vorbind Dumnezeu de demult către părinți prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă ni-a vorbit prin Fiul“,...⁵⁾ spune Evreilor sfântul Apostol Pavel.

Se cuvine deci, iubiții mei, ca astăzi cu evlavie și umilință închinându-ne lui Dumnezeu, preamărindu-L, și bucurându-ne duhovnicește, să sărbăm după cuviință înfăptuirea acestei mari minuni, ce s'a făcut pentru noi; această mare sărbătoare în carea s'a arătat nemărginita dragoste și îndurare a lui Dumnezeu pentru oameni. Să sărbăm și să tragem foloase duhovnicești pentru mântuirea noastră.

* * *

Triste erau împrejurările, în cari se afla omenimea înainte de Nașterea Domnului, în ce privește viața religioasă și morală.

De viață religioasă nu mai putea fi vorbă; corupție, destrăbălare morală a fost cuprins toate straturile popoarelor păgâne. Î-și aveau zeii lor, le aduceau jertfe, dar nu-i mai respectau, ajunseră la convingerea nimicniciei lor prinzând din ce în ce mai mult rădăcini necredința și superstiția, credința deșartă, ceea ce s'a resfrânt apoi și asupra vieții morale. Chiar la evrei, poporul păstrătoriu al credinței în unul, adevăratul Dumnezeu, să ivesc diferite secte, în urma cărora suferă unitatea de credință și să întunecă cunoștința religioasă. Fariseii, cărturararii, mai marii poporului să pierd în dispute nefolositoare asupra legii și ceremonialului, arătând și dispreț față de poporul de rând, ceea ce a și atras asprele dojene și amenințări ale Mântuitoriului, numindu-i pui de viperă, nebuni, fățarnici.

Christos se naște și cu învățăturile Sale aduce lumină în întunericul păgânismului și în al rătăcirilor poporului evreu. El întemeiază Biserica Sa, o zidește pe piatra adevăratei credințe.

Noi suntem fericiți, iubiții mei, de a fi membri, mădulari ai acestei sfinte Biserici, și dacă am trăi după învățăturile sfintei noastre Biserici am fi fericiți. Ei, iubiții mei, dar precum omenimea dinaintea Mântuitoriului tot depărtându-se de Dumnezeu a ajuns la stare nefericită, așa și starea noastră fericită sau nefericită este condiționată de alipirea și de ascultarea noastră de sfânta Biserică, de vețuirea noastră după învățăturile Mântuitoriului nostru Iisus Christos, ce ni-le predă Dânsul prin sfânta noastră Biserică. Așa și noi în măsura înstrăinării noastre de învățăturile Domnului nostru Iisus Christos ajungem în împrejurări rele, primejdioase, pierzătoare de suflet.

Dacă privim în jurul nostru, vedem astăzi o neliniște, o îngrijorare pentru greutățile publice cerute de viața de stat, apoi așa numitele crize financiare și economice, cari apasă viața de toate zilele a singuraticilor de o parte, iară de altă parte, și cari sunt mai primejdioase, vedem goanele nebune după mărire, după avuție, în cari goane, cei orbiți de patimă, pentru ajungerea scopului toate le calcă în picioare: bunacuviință, dreptate, lege, nemai vorbind de moralitate și dragoste frățească; vedem încheierea de căsătorii din interese materiale sau numai din plăcere trecătoare, și apoi cum se distrug familii prin divorțuri ușuratic; cum din lipsa de creștere religioasă se întâmplă prădăciuni și omoruri, ba și sinucideri, care păcat grozav s'a comis pe alocurea și de nevrâstnici; cum se înstrăinează averi publice și private, aceste din urmă, câștigate cu multă sudoare.

Toate acestea, iubiții mei, sunt urmări ale înstrăinării de învățăturile Mântuitoriului predate de Biserică, și a înstrăinării de însași Biserică, ca lăcaș al Domnului, în carea în

4) Lăudăciuni.

5) Ap. Pavel către Evrei c. 1, v. 1-2.

Dumineci și sărbători se aduce jertfa cea fără de sânge, se plinește Taina cea mare și înfricoșată a prefacerii pânci și vinului în Trupul și Sângele Mântuitorului.

„*Dați ce este a împăratului împăratului și ce este a lui Dumnezeu lui Dumnezeu*”⁶⁾ ne învață Mântuitorul prin răspunsul dat celor trimiși de Arhieriei și cărturarii evreilor, cari, Î-l ispiteau întrăbându-L, că oare trebuie să se dea dajde (dări) Împăratului. Deci, greutățile publice cerute de viața de stat nu trebuie să tulbure sufletele noastre, ci ca membri ai Bisericii, carea trăește în stat, dela carele e în drept să aștepte și ocrotire, trebuie să venim în ajutorul statului cu banul de dajde, cu ceace se cere pentru susținerea statului, cu atât mai vârtos, căci Biserica viețuind în stat, membrii Bisericii sunt și cetățeni ai statului și ca atari, după feluritele legiuri civile, și ei iau parte la conducerea statului în care se află.

Și dacă sunt greutăți în viața de toate zilele în urma așa numitei crize financiare și economice, trebuie să ne dăm seama, că acestea bântue în toate țările și sunt o urmare a schimbării vieții în urma marelui război trecut. Războaiele se deslănțuesc pentrucă, deși trăim în creștinism, nu se are în vedere învățătura Mântuitorului „*se iubești pe de aproapele tău ca pe tine însuși*”⁷⁾ și așa intră în popoare, neînțelegeri, vrajbe, asupriri, cari se sfârșesc cu războaie. Și dacă am ajuns acum în greutățile vieții, ce ne apasă, și dacă voim, precum și trebuie să voim, ca să ajungem la ușurare, datorința noastră este, ca ascultând de povața Mântuitorului „*Dați ce este a lui Dumnezeu lui Dumnezeu și ce este a împăratului împăratului*”⁸⁾ pe lângă alipirea noastră de Biserică, să ne împlinim datorințele noastre față de stat față delegiurile lui.

Vedeți, iubiiții mei, că și neajunsurile, greutățile din viața de toate zilele au izvorul lor în înstrăinarea oamenilor de învățăturile Mântuitorului, de însuși Mântuitorul Christos.

Dar, ce vom zice de celelalte păcate, ce se înmulțesc și lăfesc în zilele noastre ca o pecingine rea pe corpul omenesc: goana după mărire și avuție, căsătoriile din interese materiale sau plăceri trecătoare, desfacerile lor, divorțurile ușurate și păcătoase, cari nimicesc familii, imoralitatea desfrânată, prădăciunile, înstrăinarea averilor publice și private, omorurile și sinuciderile; boale mai rele ca înfricoșata lepră, căci această distruge, nimicește numai trupul, pe când acelea și sufletul.

E afară de orice îndoială, că și acestea sunt urmările nerespectării poruncei Mântuitorului, „*se iubești pe de aproapele tău, ca pe tine însuși*”⁹⁾ lipsei învățături religioase, a creșterii morale, a înstrăinării de Biserică. Când zic Biserică, înțeleg nu numai Biserica a cărei Cap e Mântuitorul Christos, și a cărei mădulari am devenit prin sfântul Botez, ci și Biserica cea zidită de credincioși ca lăcaș dumnezeesc, ca loc de închinare. Căci Biserica a Cărei Cap e Mântuitorul Christos și a Cărei mădulari, membrii, suntem prin sfântul Botez, și Biserica, ca loc de închinare sunt strâns legate.

Acela, care e membru adevărat al Bisericii lui Christos nu poate să disprețuiască Biserica, ca loc de închinare; și iarăși, acela, care disprețuiește Biserica, locul de închinare, acela, deși se va mărturisi cu gura că e membru al Bisericii lui Christos, în faptă e înstrăinat de această Biserică, e numai cu numele membru al Bisericii, întrucât e botezat și se ține de creștin.

Tot cel ce vânează ale lumii, umblă după bunurile, desmerdările lumești, silindu-se a-și împlini poftelile lumești și trupești, să înstrăinează de Mântuitorul Christos dând dovadă, că, disprețuiește învățăturile Lui, deși va cerceta Biserica, ca loc de închinare lui Dumnezeu. Nu e însă pierdută nădejdea, că unii ca aceștia, în Biserică, în Casa lui Dumnezeu, la auzul cântărilor sfinte de laudă și preamărire și a cuvintelor, învățăturilor Mântuitorului, la auzul învățăturilor și îndemnurilor sfinților Apostoli, văzând și slujba dumnezească, să fie cuprinși la un moment dat de un fior, de o căldură lăuntrică, de o zguduire sufletească, de o lumină cerească, ca semn al grației, a harului dumnezeesc, ce i-se întinde din partea lui Dumnezeu și în urma cărui fior, călduri, zguduiri și lumini să se îndrepte părăsind calea păcatului, precum s'a întâmplat cu Cuvioasa Pelaghia din Antiohia. Aceasta, femeie păgână foarte frumoasă, bogată, stăpânită de viață lumească păcătoasă, întrând odată în Biserică, la auzul învățăturilor predate și sub influința ceremoniei religioase sgduită în sufletul ei a

6) Luca c. 20, v. 25.

7) Mateiu, c. 22, v. 39; Marcu, c. 12, v. 31.

8) Luca, c. 20, v. 25.

9) Mateiu, c. 22, v. 39; Marcu, c. 12, v. 31.

isbucnit în plâns, s'a botezat, s'a despărțit de toată averea ei și ducându-se la Ierusalim, ca pustnică și-a petrecut viața în peșteră în pocăință și rugăciuni.

Trebue însă să ne întristăm și să deplângem pe aceia, cari pe lângă nesocotirea învățăturilor Mântuitorului Christos să înstrăinează cu totul și de Casa Domnului, de Biserică, ca loc de închinare. Să ne întristăm și să-i deplângem; ba, să nu-i deplângem, ci să ne rugăm bunului Dumnezeu pentru dânșii.

Va zice cineva dintre cei, cari nu cercetează Biserica, și astfel nu i-au parte la slujbele dumnezeiești: „Nu am lipsă de Biserică, pot să mă închin lui Dumnezeu și acasă“. Nu știu, să închină sau nu să închină unul ca acesta acasă, fie în zilele de săptămână, fie în Dumineci și sărbători. Un lucru însă este adevărat, că bunul creștin să va trudi și sili, ca să ia parte la slujbele dumnezeiești în sfânta Biserică, căci Biserica e rânduită spre acest scop.

Însuș Dumnezeu a poruncit lui Moisi să spună poporului ca să-i facă un locaș, învățându-l într'una cum să fie făcut și înzestrat, „și se-m facă mie locaș în care să locuiesc în mijlocul lor“.¹⁰⁾ — David împăratul în psalmii săi numește deadreptul „Casă“ a lui Dumnezeu cortul ridicat de Moisi după porunca lui Dumnezeu și arată dorul său, dragostea lui ferbinte către casa lui Dumnezeu, locul în care locuiește Mărirea lui Dumnezeu: „Doamne, iubit-am locuința Casei Tale, și locul Cortului Măririi Tale“.¹¹⁾ Sfântul evangelist Luca ne spune, că, Iisus Domnul nostru a fost dus în Templul din Ierusalim spre a fi pus „înaintea Domnului“.¹²⁾ adică înaintea lui Dumnezeu. Însuș Mântuitorul Christos, folosindu-se de cuvintele lui Dumnezeu, zise prin prorocul Ieremia, a alungat din Templu pe negustori și schimbătorii de bani cu cuvintele: „*Scris este: Casa mea casă de rugăciune este, eară voi ați făcut-o peșteră a tâlharilor*“.¹³⁾ Vedeți iubii mei, deși Dumnezeu e pretutindenea, totuș Templul era locul, Casa văzută, în carea Dumnezeu locuia în chip nevăzut în mijlocul poporului. Însuș Iisus Domnul nostru a mers la Templul din Ierusalim la sărbătorile mari, când tot poporul se silea să meargă la Ierusalim, și cerceta Sâmbăta sinagogile, unde învăța poporul. Tot așa au făcut și sfinții Apostoli.

Întemeind Iisus Biserica Sa, locul Templului din Ierusalim, care mai târziu s'a dărâmat împreună cu Ierusalimul, după cum a prezis Mântuitorul, locul acestuia l-au ocupat sfintele noastre Biserici din singuraticile comune. Sfintele noastre Biserici sunt locuri de închinare, sunt casele Domnului, locașul văzut al lui Dumnezeu în mijlocul credincioșilor, în care însuși Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Christos locuiește văzut în sfânta Cuminecătură, care este Trupul și Sângele Mântuitorului, ce să păstrează aci; și în cari la toate sfintele Liturgii se aduce jertfa cea fără de sânge pentru vii și morți.

Din cele de până aci spuse se învederează, iubii mei, datorința adevăratului creștin, ca să ia parte la slujbele dumnezeiești în sfânta Biserică, să se apropie de Dumnezeu și să-L încunjure ca sfinții îngeri, ca Herovimii în locașul Său cel văzut, care e sfânta Biserică. Să învederează, iubii mei, cât de greșită e părerea acelor cari zic, că n'au lipsă să meargă la Biserică, căci ei se pot închina lui Dumnezeu și acasă la ei. Greșită e părerea acestora și e plină de primejdie. E plină de primejdie, căci înstrăinându-se de Biserică, mereu - mereu se vor înstrăina și de cele sfinte, vor cădea dela dreapta credință. O astfel de părere, de gândire, ușor se preface în necredință, în a susținea, că nu e lipsă de credință, de Biserică, ba pot ajunge până la negarea existenței lui Dumnezeu, până a zice, că nu este Dumnezeu, recunoscând unii, că numai poporul de rând are lipsă de Biserică și credință în Dumnezeu. Această recunoaștere însă, iubii mei, e semn neîndoios, că în un colț cât de mic al inimei lor stă ascunsă credința în Dumnezeu, carea s'a păstrat în omenime, dela facerea lumii, și alături frica de urmările necredinței, dacă aceasta ar prinde rădăcini în poporul de rând, și deaceia o dorește pentru poporul de rând.

Dumnezeu să ferească poporul nostru de plaga necredinței!

Cercetați, cercetați iubii mei sfânta Biserică, luați parte la slujbele dumnezeiești, și trimiteți și copiii voștri la Biserică. Ați văzut iubii mei, cum să îngrijește cloșca cu pui,

10) II (eșire) Moisi c. 25, v. 8 și următoarele.

11) Ps. 26, v. 8.

12) Luca, c. 2, v. 22.

13) Luca, c. 19, v. 46.

cum îi hrănește, cum îi apără la primejdie, cum aceștia se adăpostesc sub aripile ei, când văd primejdie, când li frig, când să obosesc și voesc să se odihnescă. Așa sfânta Biserică, în mijlocul credincioșilor, ca o cloșcă să îngrijește de ei hrânindu-i și întărindu-i cu învățătura Mântuitorului; ea mângăie cu rugăciunile ei și cu sfânta Taină a pocăinții și a Cuminecăturii, îi scapă din primejdia și din cursele vicleanului, curățându-i de păcate, ba și ei înșiși, ca pui de cloșcă aleargă sub aripile ei, căutând și cerând dela Dumnezeu ajutor, alinare și întărire în casuri de primejdii, de nenorociri, de boale, de dureri sufletești și trupești.

* * *

În lume este multă necredință, ba pe alocurea, în Rusia, din partea necredincioșilor s'a deschis deadreptul luptă contra credinței; iară cei rătăciți dela adevărata învățatură a Mântuitorului, dela învățătura ortodoxă, se silesc prin cuvinte și scrieri să întunece adevărurile sfintei Scripturi după socotința lor; se ademenească pe cei bine credincioși, ca să alunice de pe calea curatului adevăr și se apuce pe cărările întunecoase, pe cari au lunecat ei. — Șerpele cel de demult, care a răstălmăcit porunca lui Dumnezeu și a adus la păcat pe strămoșii noștri și acum se silește, ca să răstălmăcească cuvintele sfintei Scripturi și să producă neîncredere în autoritatea învățătoarească a Bisericii.

Dară, iubiții mei, *Christos s'a născut în Vitleem, Cel fără de început s'a început și cuvântul s'a intrupat*, și El cu învățăturile Lui vecinice și neschimbabile, care sunt izvor limpede și răcoritoriu, luminează ca un far luminătoriu în largul mării slujind de povățuitoriu mărinarilor în băzna întunerecului nopții.

Deci, noi toți, iubiții mei, cari ne aflăm pe valurile pline de primejdii pierzătoare de suflet ale vieții pământești, să fim cu ochii ațintiți asupra acestui far luminătoriu, asupra Domnului nostru Iisus Christos, pe Carele astăzi Î-L vedem prunc în iesle, înfășat în scutice, și El luminându-ne ne va feri de toate cursele diavolului și ne va conduce la fericirea cerească, căci spre aceasta a venit în lume născându-se din Prea-Curata Fecioara Maria.

Și astăzi când serbăm nașterea Lui, să-L lăudăm, să-L binecuvântăm, se l-ne închinăm, să-L mărim, și să-I mulțămim pentru mărirea Lui cea mare, pentru marea Lui iubire de oameni.

Darul Domnului nostru Iisus Christos, și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Duhului Sfânt, să fie cu voi cu toți! Amin!

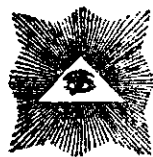
Impărtășindu-Vă binecuvântarea Noastră arhierească

Caransebeș, în Reședința Noastră episcopescă la sărbătorile Nașterii Domnului, anul 1930, iară al Arhipăstorirei Noastre al unsprezecelea

Al vostru tuturor

Cu dragoste părintească

Dr. Iosif Traian Badescu.

Nr. 6901 B. ex 1930.

Onoratelor Oficii Parohiale din tractul protopresbiteral al Mehadiei.

La cererea administratorului protopresbiteral Constantin Dure, dânsul a fost absolvat dela conducerea Oficiului Protopresbiteral.

În urma acestei absolvări, conducerea Oficiului Protopresbiteral, în calitate de administrator protopresbiteral o concedem părintelui Iosif Câmpianu paroh în Prigor.

Până la noi dispozițiuni, corespondența oficială se va trimite Consiliului Eparhial, fără intermediul Oficiului Protopresbiteral, iară cea care privește strict Oficiul Protopresbiteral, se va trimite deocamdată la Prigor, pe numele părintelui Iosif Câmpianu, numit administrator protopresbiteral.

Caransebeș, la 17 Decemvrie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

„.... Și pre pământ pace între oameni bunăvoire“.

Într'un staul modest din Betleemul Iudeei, rânduiala Firii s'a biruit și pământului i-a fost dat să vadă pe cel mai mareș Apostol. Cea dintâi veste a acestui mareș eveniment au dat-o păstorii Betleemului.

Întunerecul se lăsase de mult preste piscurile pleșuve și acești umili servitori își păzeau liniștiți oile, sau veghind pe lângă focuri, depănau în taină o poveste sfântă, o poveste lungă, povestea unei așteptări îndelungate, când deodată liniștea adâncă a acestei nopți calde fu turburată de o puternică lumină care îi acoperi. Însăpăimântați căzură cu fața la pământ. Dar îngerul Domnului fu lângă ei și le zise: „Nu vă temeți că iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul. Că s'a născut vouă Mântuitor, care este Christos Domnul“. (Luca II, 9-11).

A fost un vis, o vedenie, sau urechile noastre n'aud bine; cam acestea vor fi fost întrebările ce șt le vor fi pus aceste „întâi mărturii“ ale Nașterii, când spre a fi încredințați și mai deplin asupra adevărului, în acelaș clipă se aud glasuri din cer cari d'impreună cu îngerul laudau pe Dumnezeu zicând: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, între oameni bunăvoire“ (Luca II, 14).

Întregul viitor, până la sfârșitul veacurilor se cuprinde în taina acestor cuvinte desprinse

de pe buze de Heruvimi în noaptea sfântă a Nașterii Fiului lui Dumnezeu.

Mărire lui Dumnezeu; pace și bunăvoire între oameni!... De acum înainte pământul care nu cunoștea pe Dumnezeu, va vedea pe Fiul lui Dumnezeu, care ne va învăța numele Său, cum să-l slăvim, (mărim) cum să-l cinstim.

Pace și bunăvoire între oameni! Omenirea lăsată în voia legii nimicirii în lupta pentru existență, va cunoaște deacum legea păcii, fiindcă va fi condusă de sublima lege a dragostei.

Pace și bunăvoire!

Două noțiuni cari se condiționează una pe alta. Câte roade binefăcătoare n'a adus această bună voire, această sfântă dragoste câștigată cu prețul sângelui Fiului lui Dumnezeu devenit de acum Fiul omului.

Pace și bunăvoire!

Care ai fost nimicită, astăzi cât de mult te dorim...!!

Dela răsărituri și dela apusuri, săbii se ascut, pumni se încheștează, colți rânjesc satanic, răsbunare, ură, desnădejde. Unde ești dragoste, unde ești eternă pace?...!

Ne-am depărtat dela Tine Doamne, Cuvântul Tău l-am nesocotit. În aceste momente sublime când Tu din nou te naști, aducându-ne bucuria mântuirii, fă din acest trudit neam *Bethleemul Nașterii Tale*, iar din inima și sufletul nostru modesta peșteră în care să te primim după cuviință și cu îngerii să cântăm: „Și pre pământ pace, bunăvoire între noi!“

Dimitrie Anuțoiu
preot.

PRINOS

LA NAȘTEREA DOMNULUI.

*Cu ochii plânși de-atâta trudnicie,
Noi azi venim a-Ți da din nou prinos
Cu slavă când cobori din vecinicie,
Din veci, O Tu Născutule Christos.*

*Podoabe-alese nu avem Stăpâne.
Și nici miresme: aur smirnă sau tămâe,
O inimă 'negrită, ca negrul bulz de pâne
Și lacrimi multe, multe, atât ni mai rămâe.*

*Sărmani, ce ne târim prin zile grele,
Durerile ne-au copleșit! suspinul
Se 'naltă pân' la ceriuri, ducând pe-aripe chinul.*

*Pământului ce geme și tremură și plânge!...
Povara durerilor ce încearcă să ne 'nșele,
Azi când Te naști lisuse; încearcă a le stânge.*

Preot **DIMITRIE ANUȚOIU.**

Nașterea și copilăria Mântuitorului nostru Iisus Christos.

De: Iosif Câmpianu preot.

A) Precedențele nașterii Mântuitorului.

Sfinții Evangheliști ne spun, că pe vremea domniei lui Irod trăia într'un orașel din Iudea un preot bătrân, cucernic, cu numele *Zaharia*, din vița lui Abia. Soția lui o chemă Elisaveta, ce își trăgea originea din fetele lui Aron. Amândoi duceau o viață liniștită, neprihănită și în frica lui Dumnezeu. Unica supărare a lor era aceia, că îmbătrâniseră și nu aveau copii.

Într'o zi, când îl ajunsese rândul pe preotul *Zaharia* să facă tămâierea în templu, intrând în Sfânta și începând a tămâia, apăru înaintea lui arhanghelul *Gavril* și îl anunță, că soția sa *Elisaveta*, — care până aci n'a născut prunci — va naște un fiu, pe care să-l numească *Ioan*. „El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie și mulți se vor bucura de nașterea lui, căci el va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor“ (Luca I. v. 14, 16).

Zaharia sa spăimântat, când a văzut îngerul înaintea sa și în confuzia lui nu-i venia să creadă ceace i-a spus. Dar îngerul i-a zis: „Nu te teme *Zahario*, fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată“ (Luca I. v. 13).

Cu toată asigurarea îngerului, *Zaharia* nu putea crede cele auzite, deși aceasta i-a fost dorința cea mai ferbinte, de aceia mai riscă o întrebare zicându-i: „Din ce voiu putea cunoaște lucrul acesta? Fiindcă eu sunt bătrân și soția mea este înaintată în vârstă“ (Luca I. v. 18).

Îngerul îi zise: „Eu sunt *Gavril*, care stau înaintea lui Dumnezeu, am fost trimis să-ți vorbesc și să-ți aduc această veste bună. Iată vei fi mut și nu vei putea vorbi până în ziua când se vor împlini aceste lucruri; pentrucă n'ai crezut cuvintelor mele, cari se vor împlini la vremea lor“ (Luca I. 19-20).

Poporul se mira de zăbovirea bătrânului preot și când eși din Sfânta, văzându-l că nu poate vorbi, numai decât observă, că trebuie să fi avut vre'o viziune.

Așa începu să se îplinească ceace a prezis proorocul *Malachia* despre înaintemergătorul. Și e remarcabil, că tot *arhanghelul Gavril*, care a hotărât timpul lui *Daniel* despre venirea Răscumpărătorului, acum anunță adevărata lui sosire.

Cu șase luni mai târziu, după ce anunțase preotului *Zaharia* vestea despre nașterea lui *Ioan*, veni arhanghelul *Gavril* la *Nazareth*, un orașel în *Galilea*, la o *Fecioară* cu numele *Maria*.

Fecioara Maria era din seminția lui *David*, săracă de bunuri vremelnice, dar cu atât mai bogată în nevinovăție și în harul lui Dumnezeu. Nici mândria, nici dorul de a plăcea sau alte înclinări disordonate n'au turburat strălucirea inimii ei curate. Ea era de un timp logodită cu *Iosif*, un dulgher sărac, dar foarte temător de Dumnezeu, care și el era descendent de a lui *David*. La această fecioară fu trimis de Dumnezeu arhanghelul. El intră la ea și îi zise: „Bucură-te, ceace ești plină de dar! Domnul e cu tine, binecuvântată ești tu între muieri!“ (Luca I. 28).

Cu o timiditate feciorească *Maria* se speria de salutul neobicinuit al îngerului și nu știa ce aveau să însemneze cuvintele lui. Îngerul îi zise atunci: „Nu te teme *Marie*, căci ai aflat har înaintea lui Dumnezeu“ (Luca I. 30). Și îi spuse, că va naște un fiu pe care să-l numească *Iisus* el va fi numit fiul Celui Preaînalt și Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui *David*, iar împărăția lui nu va avea sfârșit.

Fecioara smerită și plină de umilință zise: „Iată, eu roaba lui Dumnezeu, fie mie după cuvântul tău!“ (Luca I. 38). În acest moment se înfăptui și se împlini ceace a prezis proorocul *Isaia*: „Iată, *Fecioara* va lua în pântece și va naște fiu și va chema numele lui *Emanuel* (Cu noi Dumnezeu)“ (Isaia c. 7 v. 14).

Și fiindcă îngerul îi amintise și aceia, că *Elisaveta*, rudenia sa, căreia i-se zicea *stearpă*, va naște fiu, *Maria* a plecat numai decât să o cerceteze în zilele ce urmară. Nu se sfii nici de drumul obositor peste dealuri înalte, nici de îndepărtarea locului. *Abia* se văzură și *Elisaveta* ieșindu-i înainte îi zise din inspirațiune dumnezeiască: „Binecuvântată ești tu între muieri și binecuvântat este rodul pântecelui tău! De unde mie aceasta, ca să vie maica Domnului la mine? Ferice de ceice au crezut; pentrucă lucrurile, cari i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini“ (Luca I. v. 42-45).

Fecioara Maria, la cuvintele *Elisavetei* îi răspunse cu o însuflețire cerească zicând: „Mărește suflete al meu pe Domnul că sau bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei sale și iată de acum mă vor ferici toate neamurile; că mi-au făcut mie mărire Cel puternic și sfânt e numele lui și îndurarea lui Dumnezeu se va întinde din neam în neam spre cei ce să tem de El“ (Luca I. v. 46-50).

Duhul lui Dumnezeu a vorbit atunci prin buzele *Fecioarei Maria* și ne-a spus, că îndurarea Lui se va estinde din neam în neam asupra aceloră, care-L prețuesc; deci aceste cuvinte ar

trebui să fie adânc întipărite în inima și în mintea fiecărui creștin adevărat, ele fiind o directivă dela care să nu se abată niciodată.

Fecioara Maria a mai rămas la rudenția sa încă vre-o trei luni de zile, apoi s'a întors acasă la Nazareth.

Într'aceea se împlinise vremea, ca Ioan să se nască. Ambii părinți erau foarte îmbucurați și și vecinii și neamurile veniră de a-i felicita și a-le pofti noroc cu acest prunc.

Iar în a opta zi, când după legea lui Moisi, venise să taie pruncul împrejur și să-i pună numele, rudele și prietenii erau de părerea să-i pună numele Zaharia, ca al tatălui său, dar Elisaveta cerea cu insistență, ca numele lui să fie *Ioan*. Atunci prin semne cerură, ca bătrânul Zaharia să-și deie părerea sa, cum să pună nume pruncului. Zaharia scrise zicând: „Ioan e numele lui. Și toți sau minunat căci în clipa aceea i-sa deschis gura și i-sa deslegat limba“ (Luca I. v. 63).

Plin de duh dumnezeesc Zaharia preamări pe Dumnezeu, că a trimis pe Răscumpărătorul cel atât de mult dorit și că a designat pe fiul său de a-i fi Înaintemergător spre a-i pregăti calea. Iar cei de față toți se mirau de aceste lucruri și se întrebau unii pe alții zicând: Oare ce va fi pruncul acesta? Căci mâna Domnului era într'adevăr cu el (Luca I. v. 66).

(Urmează).

Sărbători fericite dorim tuturor prietenilor, cunoscătorilor și colaboratorilor noștri!

ȘTIRI

Locale.

Duminecă, în cadrul Societății ortodoxe a femeilor din loc, a conferențiat cand. de preoție *Alexandru Bocșianu*. Conferența vizând Evangelia zilei a fost bine reușită.

Corul catedral, care a dat și rezponzoriile la vecernic, a executat o frumoasă bucată.

Luni. A treia conferență a estensiunii universitare dela Cluj, în orașul nostru, a ținut-o Dl prof. *Gheorghe Bratu*. Conferența „din minunile cerului“ a fost însoțită de proiecțiuni. Deși nu prea reușite aceste proiecțiuni, conferențiarul a știut totuși să le dea viață și să parcurgă — împreună cu publicul numeros — lumea tuturor planetelor. Istoricul pe scurt al astronomiei încă a fost de real folos pentru toți cari s'au grăbit să asculte această interesantă conferință.

† *Gheorghe Mihailovici* veteranul preot din Sasca-română, de multă vreme suferind, a trecut zilele acestea la cele vecinice.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Redactor responsabil: *Nicolae Cornean*

Recensământul populației se va face la sfârșitul lunii curente. Pe urma seriozității cu care e concepută chestiunea, toată lumea se așteaptă la rezultate bune și demne de toată încrederea.

Poșta Consiliului Eparhial.

În Pastorală la finea alineatului al treilea, la citatul „*In felurile chipuri...*“ e a se adăoga următoarele cuvinte: „spune Evreilor sfântul Apostol Pavel“, cari cuvinte din greșală de tipar s'au omis.

Acest adaos să se introducă în Pastorală!

Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 476 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1386/1929 efectuându-se execuțiunea la 18 Octomorie 1930 în favorul următorului *Dr. Nicolae Ionescu* domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate cari s'au prețuit în 9500 Lei — bani și anume: Una căldare de aramă, un porc mare alb de un an, una mașină de măcinat sămințe, două cade, una de 7 și alta de 5 cazană, două butoaie goale de aprox. 100 litri și un cazan de fabricat tuică se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5116/1930 G. pentru încasarea creanței de 1000 Lei — bani capital cu 13% interese din 3 Februarie 1929 și speșele de 1328 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 30 Decembrie 1930 la orele 4 p. m. în comuna Turnu la locuința următorului** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 11 Decembrie 1930.

Portărel, *Radulescu*

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 477 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3314/1930 efectuându-se execuțiunea la 16 August 1930 în favorul următorului *Mihai Iacob* reprez. prin avocatul *Dr. Nicolae Ionescu* domiciliat în Caransebeș pentru suma de 3500 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate cari s'au prețuit în 7500 Lei — bani și anume: două scroafe albe de un an și una scroafă neagră de un an se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5115/1930 G. pentru încasarea creanței de 3500 Lei — bani capital cu 15% interese din 25 Ianuarie 1930 și speșele de 1942 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 30 Decembrie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Rueni la locuința următorului** și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 11 Decembrie 1930.

Portărel, *Radulescu*

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.